

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.

"1/2" 1 " 60 "

"1/4" — " 90 "

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.

"1/2" 3 "

—0—

Numeri singuratici se vând
în Cluj cu 5 fileri, într'alte
locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE
se plătesc după mări-
mea locului ce ocupă;
fiecare cm. □ costă o-
dată 10 fil., de 2 ori
8 fil., de 3 și mai multe
ori 6 fileri.

—0—

ADRESA:

„RĂVAȘUL”
CLUJ, — KOLOZSVÁR
6. JÓKAI-UTCZA 6.

Editor și redactor resp.: PETRU P. BARIȚIU

Apare în fiecare Sâmbătă

Intemeietorul foi: Dr. E. DĂIANU

Eminescu despre Greci.

Acum când toată românimea e uimită de purtarea Grecilor în România și Macedonia, credem că e de actualitate a areta păreriile lui Eminescu despre Greci, așa cum le găsim în volumul de *Scrieri politice și literare* ale lui, editate de dl Ioan Scurtu (București. »Minerva« 1905).

Discutând cartea unui francez, favorabilă Grecilor, Eminescu scria în »Curierul de Iași«, din 10 Oct. 1876:

»In faptă predominarea intrigantului și răutăciosului element grecesc în Orient ar fi o nenorocire și mai mare decât *supremația turcească*.

»In lumea antică caractere nobile și mari erau răsplătite de acest demos discult și palavragiu cu ostracismul; imperiul bizantin venit în urmă e cuibul vicleniei, deșertăciunii și corupțiunii în toate. Mai mult încă; dacă Turcii de astăzi duc frânele guvernului în acest fel, este pentru că totdeauna au găsit în *Greci unelte*, cari îi apără, îi susțin, îi împing chiar la corupție.

»*Adevărata otravă a Orientului este acest popor lingușitor; fățarnic, dispus la pradă și la înșelăciune.*

»Este nevoie să mai amintim istoria specială a Românilor, ca să arătăm cum acești oameni și în al treilea neam încă au otrăvit și otrăvesc viața noastră publică și privată?

»...Dacă s'a stricat rîndul și tocmeala acestei țeri, dacă am pierdut provinții, dac'am înlăturat cu ușurință obiceiuri bune și vechi... totdeauna isvorul

acestor rele se va găsi, c'a fost un *Grec sau o mână de Greci*.

»...Dar vom uita oare identitatea și atavismul caracterului? Oare Neapolitanii, de mii de ani colonie grecească în Italia, și-au pierdut caracterul. Nu sunt tot lași, mincinoși, înșelători, hoți, precum au fost înainte de o mie de ani? Nu ni-se vorbească de revoluția grecească, care doarme pe laturi străini, în care căpetenii și ostașii au fost Albanezi. Macedo-români și Slavi, rasse înșelate de linsa lingușire a Grecilor«.

In revolta puternică, prin care coplează și mai mult opiniile sale despre Greci, Eminescu culminează la următoarea întrebare, căreia îi răspunde tot el cu o declarație lapidară și zice:

»Și aceasta nație, care prin îmbătrânire a *pierdut toate calitățile*, păstrând numai *vițiile* antice, care în decursul evului mediu a corupt arhitectura, muzica, pictura; aceasta nație, care a înveninat viața popoarelor învecinate, care le-a *tradat la Turci*, numai pentru că să poată păstra ea ierarhia; care furase a cincia parte din pământul României; aceasta nație cu înăscut instinct de viclenie și tâlhărușug, — aceasta să fie conducătoarea Orientului?

»Pentru a caracteriza lapidar această rassă — încheie Eminescu — vom spune, că dacă Orientul ar avea să aleagă între o predominare *grecească* și *una jidovească* — cea jidovească e de preferat!«

Acestea sunt judecățile lui Eminescu, rostite acum 30 ani. Câtă dreptate a avut se vede acum, când Româ-

necate, cu părul lung căzând drept sau în cărlionți unși pe umerii largi; au în mână găini și câte alte mărfuri de o nimica toată.

Stâlpii tricolor al ieșirii din țară; între doi alți stâlpi negri și galbeni, vama Austrieilor, cu un tănăr foarte bălan, care scotocește cu multă luare aminte prin geamantanul aproape gol.

Acum e slobod drumul din țara regelui nostru în țara împăratului străin asupra Românilor.

Caii zoresc pe »drumul Burdujenilor«. Nu se vede cine știe ce schimbare. Sint căsuțe frumoșele după datina moldovenească și, pe alocurea, câte o casă mai mare, îmbodobită după cel mai rău gust al orașelor. Multe pajuri: la vânzătorii de tabac, la păzitorii șoselei, la cărciumari. Căutare meșter e Neamț, Polon; toți negustorii se țin de neamul care e cu adevărat stăpân al acestor locuri. Copii de-ai noștri nu se văd pe stradă, ci tot de cei cu șapci, cu pălăriuțe verzi, cu năsurile corioate sau borhinoase, odrasle ale tuturor neamurilor Austriei, și mai ales ale Evreilor.

Acum cetatea, frontul de biserici, nu se mai văd. Sântem pe coarda arcului ce alcătuieste acest drum, și înaintăm la deal spre Suceava nevăzută, care trimete înaintea numai tot astfel de căsuțe și case pentru toți oboșii de dăunăzi sau de multe zeci de ani.

Apa Suceavei se trece pe un pod de lemn, mic, subred și fără podoabe; »țineți trăsurile«, zice una din multele înștiințări tipărite, și în adevăr murgii Evreului merg cu toată conștiința că sânt într'un loc unde zburdăciunea, pripa nu se îngăduie. Alături, un alt pod, mai mare, mai tare și mai frumos, e dungat de linia de fier a trenului ce vine din Ițcani și duce la Suceava. Și eu îmi

Un elev din școlile dela „Valle di Pompei”, care se face preot.

nia a trebuit să espulzeze vre-o zece Greci — rămânându-i la sin alte zeci de mii, față cu cari n'a gândit măcar să se îngrădească, cum s'a îngrădit față de Ovrei. E desigur foarte dureros acest moment istoric, care a verificat temerile marelui român Eminescu.

„Elenismos“

Ori cât de însemnate ar fi cele ce se petrec la Budapesta, ele nu ne ating pare că așa de aproape inima, ca și lucrurile ce se petrec acum în România cu espulzarea din țară a unor fruntași greci. Faptul acesta și multele simptome, care se scot la iveală, abia acum, în legătură cu espulzarea grecilor, pune în lumina realității triste caracterul nostru de rassă și arată niște împrejurări, cari ne îngrijoresc mai mult decât lucrurile ce se

aduc aminte de un pod, mare, acoperit, negru pe dinnuntru și pe din afară, prin care de demult, când eram un copil cu ochii abia deschiși asupra minunii acestei lumi, am trecut cu mama, recunoscătoare pentru minunile Sfântului din Suceava, ca să sărut moaștele negre, uleioase ale lui Ioan cel Nou, culcat în mirodenii. Aud încă, după treizeci de ani, huruitul roatelor prin marele întunec umed, văd piața mare cu făcliile și iconițele, biserica înaltă, racla de argint cu chipuri săpate, falcă întunecată și dinții albi ai ajutorului la toată nevoia.

Jos, Suceava curge iute, mâniaoasă, bogată din prisosul ploilor primăvăratece; e mare cât o ramură a Moldovei. În luncă iarăși pasc vite albe. Câmpii se gunoiază, și pluguri cu cai, duse de țerani cu căciula mare, rup țarina slăbită de ploaie. Boii se ingrașă și se vând cu prețuri bune.

Pe mal sânt multe case, ceva mai departe. Și tocmai de-asupra lui se cinchește supt copere-mântu-i de șindilă neagră biserița de la Ițcanii Vechi, galbenă-deschis, cu un pridvor liber. Frumoasă, mica locuință a călugărițelor de odinioară pentru care ea fusese clădită în veacul al XV-lea; Abia dacă se slujește astăzi la hramul ei. Ițcănienii din căsuțele dese de pe lângă râu vin la alte serbări sus, în orașul lăcașurilor mari și bogate.

Încă o bucată de vreme ne urcăm printre case de modă moldovenească, în care stau de mal multe ori străini. Dar, ici și colo, fete se dau în *scrâncrob*, în leagăn. E adevărat că astăzi, a doua zi de Florii, catolici — deci aici Nemții, Polonii — își au a doua zi a Paștilor.

Am ajuns tocmai sus. Sântem în cuprinsul vechiului oraș, precum arată grămădirea bise-

FOIȚA RĂVAȘULUI

Neamul românesc în Bucovina.

— Pagini de N. Iorga. —

Văd iarăși dealul de lut cu creasta dreaptă, tâmplă scorburoasă, ridicându-se de-asupra apei de hotar. Sus turnurile de biserici stau ca sulițele. La o lature, zidurile galbene zimțuite și rupte, tângesc pe înălțime.

De la Burdujeni, un birjar mă va duce la Suceava. E, neapărat, Evreu: cere doau prețuri, nu vrea să lase nimic, pleacă până foarte aproape, se ițiște în ușa gării mărețe, tușeste, își șterge nasul, intră în vorbă, scade prețul la jumătate și la urmă află că i-am dat totuși de două ori cât tariful obișnuit.

Trec printre casele cochete ale funcționarilor români din Burdujeni. Acum sânt pe un drum lat, între dealuri la dreapta și, la stânga, o ripă urită, în care lunecă ape de mocirlă. Peste înălțimi, văi, râpi peste drumul umed trece un vifor de vânt sălbatec, rece ca în toiul iernii aspre, descheind haina, lipind de tâmplă marginele pălăriei. Pe capră, birjarul, cufundat într'un surtuc prea larg, cu gulerul ridicat peste o cămașă ce n'are guler, se strâmbă de frig în această zimbitoare zi de April, pe albastrul cerului căreia se îmbulzesc norii, călătorind foarte iute.

Vama e o casă de moda veche, cu un biet funcționar incetinel. Un Evreu cu lungă barbă de patriarh din Biblie; stă de vorbă cu privire la un sac cu cartofi, cu »barabule«, zice el moldovenește, pe care le tot alintă cu mâna. Afară așteaptă șfioși mândri Români, în sumane întu-

întâmplă, *de nobis sine nobis*, în capitala Ungariei.

Se vedem faptul, așa cum ni-se înfășoază.

În Macedonia curge o luptă pe moarte pe viață; o luptă de apărare a fraților noștri de sânge, nu împotriva Turcilor păgâni, — nu, aceștia îi apără ei în drepturile lor firești — ci împotriva Grecilor creștini, dreptcredincioșii și dreptmăritorii fii ai mării biserici din Constantinopol. Acești creștini nu vor să ierte Românilor că-s Români; nu vor să le ierte, ca să cetească în limba maicii lor evanghelia lui Christos și scrisorile marelui apostol al neamurilor, bună vestirea tuturor limbilor lăsate de Dumnezeu! Și fiind că Românii aceștia, pe cât de răbdurii în trecut, pe atât și de stărnici acum la deșteptare, odată cu capul nu vor să și părăsească limba și neamul lor românesc, Grecii din Grecia năvălesc înarmați în Macedonia, asupra satelor românești, și fiind că nu le pot stoarce tăgăduirea limbei și neamului românesc, le smulg limba din gât, și le i-au capul și îi omoară, cu o cruzime, de chinuri și cu o barbarie de care s'ar rușina și Turcii și Tatarii din vechime.

»Aceasta înse e prea puțin față de faptele antaților (bandiților) Greci înarmați de Episcopii Greci cu bani românești. — Zice »Biserica și Scoala« o veche foaie bisericească din București. Nu trece lună, săptămână, chiar zile fără ca vre-o ceată de tâlhari greci armați până în dinți să nu năvălească în vr'un sat de români să nu dea foc caselor și tot cuprinsul țărănesc, să nu dărâme școale și să închidă bisericile românești, să nu schingiească, să omoare bărbați și femei ori să fure în munți copiii lor«.

Ce se întâmplă? După ce Românii din Macedonia, tot element de ordine și de bună pace răbdătoare, acolo ca pretutindena, să sfârșesc zi de zi într'o mucenicie sângeroasă pentru drepturile sfinte ale limbei părințești, — se află de odată, că cei ce ațită pe Greci împotriva Românilor, sînt înșiși preoții lor ortodoxi, sînt înșiși Preasfinții și blagosloviții Arhiepiscopii greci, oamenii luminatului Patriarh din Constantinopol, care pătează astfel cu sângele nevinovat al creștinilor scaunul strălucit al lui Ioan Gură-de-aur, și ai altor mari patriarhi temetori de D-zeu și iubitori de oameni.

Mai mult! Se află că bandele tâlhărești, cari omoară pe frații noștri, martiri ai limbei românești, sînt inzestrate cu bani și cu arme de cătră o tovarășie numită »Elenismos«, care își are comitetele sale și prin România, prin Galați, Brăila, ba chiar în București, capitala și inima țării. Va să zică banii storși din pământul îngrășat cu sudorile crunte ale țeranului român, milioanele adunate cu înșelăciune multă de negustori și bancherii greci, erau să slugească de arme ucigașe cu cari

ricilor, așa de aproape una de alta, încât în câteva clipe ai făcut drumul dintre ele. Lasă deci la o parte strada care se zice »evreiască« și strada mare, care e și ea aproape numai a Evreilor, lasă urmarea ei înaintea, pe lângă o grădină goală și rău ținută, pe lângă o biserică a catolicilor, mare, albă, urâtă, în care scânteie acum luminile învierii chemând puținii credincioși. Lasă prăvăliile Evreimii, care nu sînt altfel decât cele de la Folticeni noștri, lasă scârboasele cafenele, în care se tolănesc în caftane murdare stăpânii de astăzi ai târgului, lasă îngrămădeala, harhățul germano-semitic, duhoarea și necurătenia. Lasă uriciunea răpăreț. Nu te uita la lumea ce trece în hardughile nemțești care sînt trăsurile de aici: une ori ai vedea un *honoratior* cu cilindru, iar de cele mai multe ori unul, doi, trei, mulți Evrei, de modă nouă și de modă veche: eu am sărit chiar într'o cupea, având în locul geamului de la spate o scândurică, un *herchen*, un domnișor, oacheș, cu fața prelungă, cu ochii mari visători, cu perciunii fiului lui David și cu pălăria de catifea, cu lungul caftan al Galițianului neprihănit de civilizație. Pe aici, pe colo vei vedea strecurându-se câte un creștin sau o creștină, funcționari, meșteri cari-și petrec Paștile, soldați în concediu pentru serbători, domnișoare elegante cu moșii în zestre, ferindu-se cu dibăcie de atingeri care pătează de murdărie rochiile. Dar toate acestea nu te privesc, călător român pe pământuri ce sînt instrăinate și în ceia ce privește oamenii chiar, printre cari zărești așa de rar țeranul după datină, cu sumanul și căciula sa ca în Moldova, cu variante de căciulă, mici și eftine, pe care le-a născocit jidovimea, sau în haina modestă a Neamțului

să se stingă vieți românești, osândite pentru virtutea străbunilor noștri, cari totdeauna au luptat mai mult pentru *limbă* de cât pentru *viață*!

Cine se va mai mira deci dacă după descoperirile acestea revoltătoare până la culme guvernul țării românești a scos din țară numai de cât pe unii greci găsiți părtași la aceasta ucidere a neamului? Noi ne înfiorăm a ne și gândi la acest lucru și ne uimim de sângele rece și de cumpătul, care se vede în toată presa românească, care scrie zilnic despre aceste lucruri, ca despre ori ce evenimente, ce se întâmplă undeva în lumea asta mare.

Nu știm, în clipita aceasta, este oare cumințenia, nepătrunsă de ori cine, a diplomației române, impusă și presei, ori este zăpăceală impresiei grozave a faptului, ori, Doamne Terește, este cumva slăbiciunea, lipsa de energie sufletească, a noastră a tuturor, ori ce păcat este? Un lucru știm, Eminescu, acel mare Român și adânc gânditor al neamului românesc altfel ar scrie, în chestiunea aceasta... De bună seamă altfel de cum se scrie acum, de ziaristii, urmașii sei, din București.

Crestături.

— **Naționalitatea în artă**, studiul escelent al d-lui A. C. Cuza, s'a sfârșit tocmai acum în »Făt-Frumosul« Moldovei, dela Bârlad și concluziile sale, limpezi, categorice, cuprind un *credeu*, care trebuie să-l cunoască și mărturisească în general, toți Românii. Eată de ce dorim să vedem cât mai curând în casa și în mâna fiecărui român cult.

»*Naționalitatea în artă*«, cum s'a început s'a prefăcut în *naționalitatea în viață*, cuprinzând toate principiile vitalității românești.

Ispitiți a reproduce aceste concluziuni, ne abținem, ca să nu precipităm.

Încrestăm un cuvânt, care sună novelor curente rătăcite, ce vor să zăticnească curentul sănătos, larg, al naționalismului și care zice:

»Ateismul anti-creștin, în școala românească — s'ar putea zice »viața românească« — nu are ce căuta. Acesta este templul de granit al adevărului românesc, la care toți reprezentanții școlii trebuie să se închine. Și vai de aceia ce visează gloria nebună a lui Erostrat!«

Încă o vorbă: »*Poporul român nu are alt mijloc de a servi interesele umanității, decât cultivând naționalitatea sa*«.

— **Din diecesa Gherlei** ni-se comunică un fapt de importanță, care pare a însemna o prefacere și aci. Nici până azi clerul nu a primit ajutorul de stat, pe care ceilalți preoți îl vor fi și uitați până acum. Cauza? nu se știe, dar se zice, că Esc. Sa Episcopul scandalizat de împărțirea foarte nedreaptă și arbitrară, l'ar fi trimis înderăpt, cerând ca să se facă dreptate împărțind pe toți preoții.

din burghesia cea mică. Tie-ți pasă în acest pământ al tuturor nemurilor, în care al lui Israel a căpătat biruința deplină, — tie-ți pasă de biserici cu chipuri de bour și frumose litere bătrâne de-asupra ușilor, de pietre șterse de-asupra mormintelor cu cenușa spulberată, de frânturi de cetate pe culmea frământată cu sânge, spre care ni se înalță recunoștința și ne fumegă tămăia visurilor evlavioase și sfinte. Ferește-te de prihană, lasă hanurile, prăvăliile, stradele, grădinile și furișează-te spre locurile pe care privighează crucea ta veche răsăriteană, unde vorbesc în glas de aramă clopotele tale turnate prin vremi ce nu se vor mai întoarce, și în care în bronz ni s'a turnat și mărirea, numele cel bun, păstrat până astăzi, datina curată, pe care o uită prea mulți, în toate. Fii aici ca un hagiucucernic în Ierusalimul din vremea prigonirilor: el nu merge la cadu, la nazir, la căpeteniile ienicerilor, el nu se grămădia printre cumpărătorii bazarurilor, el nu aștepta la poarta moscheilor, ci, fiind umila lui făclie în mână, el se ducea de-a dreptul, cu o grabă înfrănată de simțul sfințeniei, către mormântul în care odihnise o clipă oamenească de moarte, și Domnul Dumnezeu său.

Ghicituri populare.

În pădure, naște, în pădure crește,
Vine acasă, mare doamnă este.

(Masz)

Sub un răzorași
Zac doi iepurași.

(Ochi)

Se zice, că mai ales preoții din cercul electoral al *Ceului* și al *Ilenzii-mari* ar fi fost nedreptățiți. Ținuta ordinariatului află aprobarea clerului și mulți așteaptă cu încordare rezultatul acestei proceduri energice, ca și care de mult nu s'a mai văzut în diecesa Gherlei.

Din Aiud ni-se comunica un fapt de încrestat. Teodor Câmpianu, fost preot în Prigor, care 8¹/₂ ani a petrecut în temniță, a fost eliberat prin grație, iertându-i-se un an și jumătate din pedeapsă, pentru purtarea sa, care dovedea o adevărată pocăință și îndreptare, dar mai ales pentru cartea aceea, care este cunoscută acum și în românește sub titlul: *Roadele milei creștinești*. Eliberarea i-s'a făcut într'un mod extraordinar despre care ni-se scrie:

Joi în 15 Febr. sosi la Aiud consilierul regesc Stefan Balkay, ca comisar, să viziteze penitențiarul. Cât ce sosi, ceru să fie condus la Câmpianu.

— D-ta ești publicistul Teodor Câmpianu?

— Nu, eu sunt încă robul Câmpianu, respunse surprins.

— Nu, D-le Câmpianu, zise comisariul guvernial stringându-i mâna, D-ta ești om liber. Îmi pare foarte rău, că pentru întâia oară te văd în aceste haine dejositoare, dar mă bucur, că te cunosc. Informațiunile venite în ministeriu despre D-ta sunt atari, încât eu astăzi îți gratulez, că așa cum D-ta ești din temniță, n'a ieșit încă rob până acum. Cartea d-tale în favorul copiilor întemnițaților e admirabilă; ea arată, că legea penală și sentința forului d-tale bisericesc n'a avut puterea să cutropească în d-ta chemarea cea înaltă ce ai primit-o cu sfințirea într'un preot. Deși sunt de lege unitar, eu trebuie să admir puterea suprafirească, ce te a umbrat pe d-ta în cursul timpului ce l'ai petrecut între acești pereți, lucrând lucruri așa de minunate, îți gratulez!»

Eată ce face adevărata pocăință în inima omului, care n'a pierdut credința; chiar din cădere îi face o înălțare.

După cum se spune o contesă maghiară și un poet dintre cei mai de frunte ai Ungurilor, au luat inițiativă, inspirați de cartea lui Câmpianu, să facă și în Ungaria un institut ca cel din »Valle di Pompei« descris de Câmpianu, în »*Roadele milei creștinești*«. Ne temem însă că si acel institut ar fi menit să slugească mai mult maghiarisării, decât moralității și atunci va fi numai o caricatură a celui din Italia. Să nu se uite deci, că Ungaria e poliglotă, nu ca Italia unitară.

Grecii și Românii.

Pare că ura de veacuri, ce a clocit în inimile Grecilor și Romanilor vechi, a izbucnit de nou, că de atâtea ori, între urmașii marilor popoare, ce s'au întâlnit la Resărit, pe pământul frământat de amintiri resboinice al Macedoniei. — Ruperea legăturilor diplomatice, între România și Grecia, au câștigat o asprime prin espulzarea cătorva fruntași greci, cari s'au găsit părtași la propaganda sângeroasă împotriva Romanilor oin Macedonia, ca membrii ai societății panelleniste *Elenismos*.

Ne credem datorii cetitorilor noștri să-i ținem în rînd cu cele ce se petrec în jurul acestui conflict, unul din cele mai grave, ce a văzut neamul nostru.

— **Espulsarea Grecilor.** În urma gravelor descoperiri făcute de poliția de siguranță din București de sub conducerea d-lui Romulus Voinescu au fost expulzați: Cristu Zappa, Panaite Haitas, Petre Spondonidis, Const. Chiohiopulos, Dr. Miliariesis, Dr. Cecikas, H. Ciricleanu, Dimitrie Ianopulos, Chrisovelonis și A. Valsamachis. Odată cu aceste descoperiri, au început cercetări și în diferite orașe de provincie.

— **Manifestațiunile.** În București, în urmă hotărârii de espulzare, ștudentimea româno-macedoniană, a făcut numeroase manifestații adevăraților români.

Au ținut discursuri, în fața redacțiilor, cari au spriginit cauza, și la locuințele unor bărbați, ca Disescu Dr. Leonte și alții, cari în mod deosebit au apărut pe Macedoneni noștri. De atunci alarmul merge crescând. În Ploești prof. Tocilescu a ținut o conferință foarte cercetată, asemenea la Iași Asemenea întruniri se vor ținea încă multe. În *Bârlad* cum spune »Vocea Tutovei« un entuziast ziar național; va ținea o conferință, însuși marele patriot *Stroe Belloescu*, spre a înfiera pe greci și pre grecotei.

Ștudenții români din *Paris* au dat un proteot care s'a publicat în mai multe ziare. Ștudenții din *Iași* vor ținea Dumineca viitoare an meeting, la care vor lua parte și ștudenții din București.

— **Cutezanța Grecilor din România** se vede din următoarele informații ale »*Vocii Tutovei*«.

Își poate ori-cine închipui ce este prin provincie și mai ales în orașele grecizate ca Galați, Tulcea, Sulina, Brăila unde chiar primarul e grec! Mai ales în Dobrogea starea e în adevăr de plâns.

O persoană demnă de încredere, ne scrie lucruri înspăimântătoare! În adevăr, ni se spune că la Sulina

Grecii au ajuns atât de parte cu îndrăzneala, încât au ținut ședința consiliului comunal în limba grecească!

Se mai spune că prefectul din Tulcea, ar fi un fervent apărător al Grecilor. Nu ne vine să credem că un Român ar fi capabil de așa trădare națională, dar lucrurile par a dovedi adevărul.

Iată un exemplu din multe altele: în comuna Sf. Gheorghe din jud. Tulcea, totul este sub stăpânirea Grecilor, primarul Grec, cârciumarii, măcelarii, zarvagii, etc. toți Greci, iar secretarul comunal o unealtă a celui mai mare pescar din localitate, Iani Mellanos, pe lângă care se gudură, îi face totul pe plac, pe motiv că Mellanos ar fi în srînse legături de pretinie cu prefectul și de slujbașii comunali fiind la ordinul prefectului, bietul secretar caută să se mențină în slujbă.

— **»Curierul Balcanilor«** ziar românesc ce apare în Constantinopol, publică în facsimil un document, din care se vede ca chiar și episcopii greci lucră pe o mână cu bandiții cari omoară pe Rămâni. Eată cuprinsul documentului tradus în românește:

— **Societatea macedoneană** de ajutor pentru săraci la Athena. Aprobată prin decret regal la Athena, la 18 Septembrie 1899

Înălțimea sale

Episcopului Pelagoniei D. D. Alexandru, la Monastir.

D. H. N. Palierachis, directorul gimnaziului din orașul d-voastră, ne-a comunicat schimbul de vederi se s'a făcut în ultimul timp între Înălțimea Voastră și dînsul cu privire la adevăratul scop al societății macedonene. Prețind părăsirea Înălțimei Voastre și sperând că cu timpul veți colabora cu d. director al gimnaziului, care a fost trimis în orașul d-voastră sub masca de director de gimnaziu ca un om cu totul indicat și ca unul care a făcut în Creta o mare experiență în acest fel de afaceri am ales pe Înălțimea Voastră, în ședința secretă, membru de onoare al societății noastre. Drept care vă trimitem diploma necesară. Cu cel mai profund respect Prezidentul (ss) Damianos Georgion.

— **Conflictul diplomatic** între România și Grecia, în chipul acesta, în loc să se împace, se prevede că va deveni tot mai aspru: Vom ținea în curent dezvoltarea afacerii.

RĂVAȘUL CLUJULUI

— **Corfescu**, baritonistul mult gustat și apreciat în toate părțile pe unde a concertat, o se concerteze și aici în 23 Februarie în redută. După izbânzile frumoase ce le-a săcerat pe scena teatrului unguresc din loc, suntem încredințați că și concertul va isbui după cum se așteaptă. În program pe lângă multele piese străine, nemțești și ungurești, găsim și două bucăți românești, una a lui Iac, Murășan și cealaltă a lui Dima. Dăm aici programul:

1. Schubert: a) Der Doppelgänger; b) Frickönig. 2. Leoncavallo: A »Pagliacci« opera nagy nyitány. 3. Wagner: Hajnali csilag (aria) »Tannhäuser« operából. 4. Danko Pista: Eltörött a hegedűm. (Magyarul énekelve). 5. Massenet: Nagy ária »Herodiade« operából. 6. Makray; Der Pilgrin vor »St. Just«. 7. Iac. Mureșan: Doina Ciobanului. 8. Wesselényi Ferencz báró: Gyöngyvirág-ból fonjatok. 9. Makray: Die beiden Grenadiere. 10. Eugène Diaz: Nagy ária »La coupe du voi de Thulé« operából. 11. Kun: Lehullot az ősz rozsa levele. 12. G. Dima: Mugur Mugurel. 13. Verdi: Nagy ária »Ernani« operából. 14. Rossini: Cavatina »Figaro« Sevillai Borbély operából. Zongorán kíséri Virány úr.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

— **Pentru biserica din Aiud** s'au strâns prin on. dn Iosif Bogdan preot, dela credincioșii din Suceag și Baciu frumoasă sumă de 67 cor. 20 fil. Lăsăm să urmeze numele dăruitorilor din Suceag. Iosif Bogdan, preot, Ioan Cătană, Gavrilă Maier câte 2 cor. Ioan Sturza, învăț. 1 cor. 20 fil. Ana Lăpușan, Toma Cătană, Nic. Sumurducan, Alexă Micaci, Petru Petrindan, Ioan Petrindan, Gligor Sabo Tanțos, Toader Mage, Petru Pop, Ioan Pinte, Nitru Demian bătrânul, Ioan Lăpușan bătrânul, Ioan Sabo a Porumbului, Ioan Murășan, Ioan dreve, Sandu Lăpușan, Nic. Pinte, George Safta, Gav. Sabo fitoc, Ioan Lăpușan tânărul, Petru Prigoană, Vasiliță Lăpușan, Simion Pușcaș, Simion Sabo, Ioan Sabo I. Simion, George Pop, Petru Iucan, Alex. Alexa Babian, Șt. Lăpușan, Șt. Rus, Vas. Butnar, Ioan Maier, Petru Sarco I. Pavel, Ioan Sabo Pușcaș, Ioan Sapan câte 1 cor. Ana Petrindan 60 fil. Gavrilă Saroca 40 fil. — de disc s'au strâns 3 cor. De tot 52 cor. 20 fil. Din Baciu a dăruit următorii: Ilie Luca, Vas. Murășan, Alex. Murășan, Șt. Bolboacă, Leontin Boșan, Gavrilă Iosca, Găvr. Murășan, Gál Kati Ana Oanca, Gligor Tăușan, Filip Dreve Simion Pop — câte 1 cor. de tot 75 cor. D-zeu săle răsplătească.

— **On. dn Aurel Poruț**, parochul Dezmirului, a fost numit viceprotopop onorar.

— **Tinerimea română din Budapesta** aranjază sub patronajul ilustrilor domni: Dr. Iosif Gall, Dr. Alesandru Mocsonyi de Foen și George Szerb, cu concursul domnișoarei Valeria Pop, și al domnilor: Sigismund Sida și Ernestin Lengyel de Bagota în favorul societății »Petru Maior«, în 8 Martie 1906. st. n. în sala mare dela »Magyar tisztviselők országos egyesülete« (VIII. ker., Esterházi utca 4. sz.) un concert urmat de joc. Prețul de intrare pentru persoană 4 cor., pentru familie 10 cor. Inceputul precis la 8 oare seara. Suprasolviri marinimoase se primesc cu mulțămă la adresa dlui dr. Aurel Popescu (VIII., József-körút 68, I. em. 9 sz.) și se vor chita pe cale ziaristică. E de dorit ca damele să se prezinte în costum național.

— **Di Ioan Agârbiceanu** s'a fidanțat de curund cu dșoara Maria Aurelia Radu, fica protopopului din Uioara. Pe cum aflăm va fi sfîntit nu peste mult într-un preot, și va ocupa o parohie. Sperăm că aceasta nu va stângeni activitatea literară a d-lui Agârbiceanu și clerul nostru se va putea mândri cu un scriitor beletrist.

— **Hymen.** Marioara Birlea și Michail Iuga, cleric absolut s'au cununat în 22 Februarie 1906 st. n. în biserica gr.-cat. din Berbești.

— **Reprezentăție teatrală** se va da în 25 Febr. a. c. în sala școalei gr.-cat. din Șoimuș (comitatul Bistrița-Năsăud) se vor preda următoarele bucăți: »Fală goală traistă ușoară« piesă populară într-un act de M. C. și »Insurătelul« scenă comică de G. C. Inceputul la 3 oare p. m.

— **»Eu servesc«** este inscripția de pe semnul de garanță așa numit al călugărițelor aflător pe balsamul apot. Thierry contra diferitelor falsificate fără de nici o valoare. Cu tot dreptul poate să zică inventatorul balsamului: eu servesc omenilor bolnavi. Ce înseamnă a fi, asta o știu foarte mulți prea bine. Pentru toți aceștia e important să ști, că cartea provăzută cu mii scrisori de mulțumită și care are să le servească de un sfătuitor căsnic, li-se trimite gratuit prin apoteca lui Thierry la ingerul păzitor în Pregrada la Rohits-Sauerbrunn.

MAI NOU

Dieta a fost Luni împrăștiată prin poruncă împărătească. Ceice n'ar fi vrut să se plece înaintea poruncei înalte, au fost nevoiți de poliție și honvezi să se plece înaintea baionetei. Alegerile nu se știe când vor fi, de vor fi. Fișpanii mai multor comitate au abzis, în locul lor au fost denumiți comisari regești, între cari și doi români, Dr. Al. Pop, în Dobâca și Vas. Barbul, în Mureș-Turda.

CĂRȚI NOUE ȘI REVISTE

— **Neamul românesc în Ardeal și Țara Ungurească** de N. Iorga. Volumul I. București. Minerva 1905 8° 382 pag. cu frumoase și numeroase ilustrațiuni. Prețul 2 lei 50 bani, cea ce într-un adevăr ieftin.

Cu aceasta carte autorul, cel mai larg în vederi și cel mai bogat în muncă, ne dă completă descrierea stărilor, în care se găsește neamul nostru românesc: »Drumuri și orașe din România«, — ne-au aretat regatul slobod; în volumul »Neamul rom. în Bucovina s'a început descrierea împrejurimilor, pe care le-a continuat cu »Neamul românesc în Basarabia, țeara de sub stăpânirea musulmănească și o. încheie cu acesta, care va cuprinde 2 volume mari. Și din aceasta se vede dragostea, deosebită cu care ne îmbrățoșază iubitorul Român Despre Macedoneni, e de înțeles, nu va scrie. Ei sînt tăiați dela complexul românesc, cum sunt tăiați și de bandele grecești.

Am căutat mult până ce am putut vedea un exemplar din aceasta carte, pe care și noi și mulți o așteptam cu neastămpăr. Serviciul de librărie la noi, pretutindena e greu și rău; o mare pedecă aceasta în dezvoltarea culturii literare. Ar trebui să se fi trimis în toate centrele câte 10—20 es. — că treceau sigur; până acum înse nici fibăriile nu au să satisfacă comanda. Să o știe asta și dl Iorga, căci dacă nu motivează, esplică în câtva tăcerea de care cu tot dreptul se plînge, spre rușinea noastră.

Deși ne numărăm și noi între cei ce cred că pot ținea condeiul în mână — și astfel ne luăm partea de învinuire ce ni-se face în »prefață«, cu toată pocăința unor greșiți, — totuși credem că nouă ne sună mai puțin pentru că pe cât ne-au iertat împrejurările și locul, prea îngust a »Răvașului«, noi am grăit, deși iară și eară vom recunoaște, că prea puțin se vorbește, la noi de adevăratele opere mari și bune, în

proporție cu cea ce se scrie despre cele de a doua și a treia mână.

Încât ne privește începem chiar — și am hotărît acest lucru înainte de a putea vedea acest volum — să reproducem câte o pagină două din fiecare volum. Reproducere de gustare la »Foiță« vrea să zică altfel: fiecare Român cult să-și câștige în casa sa aceasta icoană a pămîntului românesc, pe care va putea privi adese, ori când cu plăcere și cu folos. În scopul acesta editorii să-și facă datorița!

— **Scrisori și inscripții ardeleni și maramureșene.** I. Scrisori din archiva Grecilor Sibiiului, din archiva protopopiei neunite a Făgărașului și din alte locuri de N. Iorga, profesor la universitatea din București. Prețul 4 lei.

— **Biserica și Școala.** An. IX. Nr. 1 Redacția și admin. București, Calea Rahovei 40. Abon. 4 lei pe an.

E foaie pentru preoți și urmărește tendințe democratice. În articolul prim arată atitudinea presei bisericești din Grecia față cu Românii din Macedonia, Citează ziarul »Eclesiastichi Alittia« din 10 Dec. 1905, care vorbește de »niște propagande straine«, cari în niște »diecese marie în »nește locuri însemnate« »infectează aceste ținuturi,« și speră că »toți cei cari doresc pacea în Orient vor da concursul lor unei opere evanghelice(!)« Indignați de »opera evanghelică«, ce lucrează cu arme și bande înarmate de »episcopi greci cu bani românești,« confrății de la »Bis. și Școala« amintește greilor timpurile când Patriarhii lor isgoniți de Turci veneau în țara românească, unde găsiu liniște și bogăție și drept recunoștință — »ei azi înarmează pe bandiții inzulelor contra neamului nostru.« Presa bisericești grecești în loc de a modera pașimile, și a areta reul ce-l fac, provoacă la luptă ca la o cauză sfântă. Pentru ce? Pentru că un popor voeste a se ruga lui D-zeu în limba lui. O asemenea purtare dezonorează presa bisericești grecești.

De însemnat și articolul »In chestiunea țaranului,« în care Preotul V. Enăceanu răspunde d-lui O. Densușeanu la unele învinovățiri nedrepte.

— **Orizontul** nr. 2 cu următorii cuprins: Dr. C. Maniu — La criză; Un admirator — Despre Beniamin Franklin; Red. »Orizontului« — Nelușă; Dr. V. Moldovan — Presa noastră; V. E. Moldovan — Îngânduratei (poezie); Maxim Gorki — Satana în voiaj (partea II-a); Dr. Valer Moldovan — Glose; Alexandru Ciura — Când vom muri; V. E. Moldovan — Om și căne; Voicu Nițescu — Pedagogie; V. E. M. — Momente; Răspunsul redacției.

Fără îndoială nrul acesta arată un pas înainte față de celalalt. Îmbunătățirea acestei reviste — pe care o dorim cu toții, ca să fie și ca să-și țină locul, — credem, că se va face tot mai mult. Un lucru ne lasă nedumeriți: de ce tonul acela războinic? Muncitorul, care începe e bine să-și adune liniștit și cu sânge rece, tot ce zic alții despre munca lui, în bine și în rău, căci numai în chipul acesta se pot îndrepta greșelile și se pot desăvârși începuturile bune. Când începi să umbli pe picioare nu e cu sfat să te iai la trântea cu toți trecătorii.

— **»Făt-Frumos«** nr. 10—11 se înfățișază literalmente în condiții admirabile. Studiul d-lui Cuza e de o claritate și putere doveditoare uimitoare. A nu ceti aceste principii, cari trebuie să fie scriptura și crezul național a fiecărui român, înseamnă a te lipsi cu voia de cea mai luminoasă îndrumare. »Dunărea« d-lui Corn. Moldovan se poate pune între cele mai frumoase și puternice poezii ce ni-s-au dat în timpul din urmă. Nu știam, că d-l N. N. Beldiceanu ne poate da poezii așa de frumoase.

— **Șazătoarea săteanului** revistă poporanistă, ce iasă în București sub redacția mai multor scriitori de samă, întrunește, în cea mai parte condițiile ce se cer dela o astfel de revistă.

Când trebuie să dăm copilului

leacuri, și copilul le ia cu plăcere, se poate aștepta cu siguranță că efectul se va vedea mai curând și bine de cât când copilul nu vrea să ieie leacuri. Aceasta se întâmplă cu deosebire la emulziunea lui Scott, care este un preparat gustos și ușor de mistuit. Se pregătește din cea mai bună unsoare de ficat pește medicinală amestecată bu hiposfosfizi de var și natriu.

Emulziunea lui Scott este cu deosebire la boale de copii foarte folositoare, face copilul viguros și robust, și-l ajută să crească regulat. pescarul cu batogul cel mare e semnul de garanță al procedurii veritabile a lui Scott.

Se capătă în toate farmaciile.

Cu provocare la această foaie, trimițând înainte 75 fil. în marce postale, servește cu sticlă de model

Dr. Budai Emil

»Városi gyógyszerész«

BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Prețul sticlei originale Cor. 2-50.

On. I. A. în D. Portretul lui P. Maior sperăm că-l vom aduce curând în Răvașul apoi se va adauge și în fruntea volumului, când va fi gata. Vezutul'ați undeva? și unde?

Scutit prin lege: ori ce imitațiune și reproducere oprită.
Necunoașterea legii nu e scuză.

Judele: Osânditule, d-ta ți-ai prăpădit banii până la ultimul crițar, pe lucruri de nimica, deși trebuia să știi, ca ori și care, că *numai balsamul și unsoarea Zentifolie a lui Thierry* singură e un mijloc sigur în toate cazurile precum dovedesc această nenumărate scrisori de mulțămire.

Pirîtul: Durere m'am lăsat sedus de multe ori și am folosit mai mult balsamuri falsificate și mijloace nefolositoare, ce mi-s'au recomandat, ceea ce îmi pare rău din toată inima.

Judele: Necunoașterea legii nu e scuză. Pentru ce nu ți-ai procurat d-ta broșura cu dovezi nenumărate dela apotheca lui Thierry, ce se dă gratis.

Pirîtul: Durere n'am știut nici asta.

Judele: Sub condițiunea, că vei procura-o aceasta pe astădată ești achitat pentru neglijința de a grijii de

sănătatea d-tale și a celor din casă. Peste tot în viitor să te ferești de ori ce lucruri falsificate și să ții tare numai la balsamul lui Thierry, ca singur mijloc sigur. Legile sanitare poftesc, ca să le ținem strict și ori ce călcare a lor se pedepsește aspru sau prin morb sau prin slăbiciune. Balsamul lui Thierry stă întru ajutorul omenirii bolnăvicioase și lecuiește ori ce boală. Și d-ta nu mai ai de suferit, dacă îl ții în casă în totdeauna și-l folosești.

Balsamul lui Thierry este un mijloc fără păreche contra *tusei, catarului, durerii de pept, tuberculozei, a inflamații de gât, a răgușelii a bronchitei, a durerii de plămâni și de ficat, contra sgâr-ciurilor de stomac, a colicei, a perturbațiilor în rânză, și mai eles contra influenței.* Prețul: 12 sticle mici sau 6 duple sau *una mare cu patent 5 cor. franco.*

Unsoarea *Zentifolia a lui Thierry* este un non plus ultra pentru ori ce rane vechi, inflamațiuni, boale de piept, orbant, copturi, și umflături, buboae, vătămături, beșicături și ori ce boală de piele la prunci.

Această unsoare înmoaie și depărtează ori ce corp străin, ce a pătruns în trup, ca țeruse, glăji, țanduri, nisip etc. fără durere, împiedică înveninarea de sânge și face superfluă ori ce operațiune împreună cu durere.

Prețul la 2 doze francat 3 cor. 60.

Broșura cu miile scrisori de mulțămire se trimite ori și cărui gratis și franco.

Se speează numai pe lângă plătire înainte sau rambursă. Se capătă la apotheca A. Thierry în Pregradă la Rohits-Sauerbrunn. La noi se află la I. Török și Dr. I. G. L. Egger în Buda-pesta, L. Vértes în Lugos. 5-26

La administrația »Răvașului« se află:

Cărțile Săteanului Român

Schițe din popor, de George Stoica
Prețul 10 fil.

Păcatele noastre, de Petru Suci. —
Prețul 15 fil.

Despre păcatele sătenilor. Căzanie
de Ioan Roman. Prețul 20 fil.

La comande se se adaugă și porto postal.

CONVOCARE

»VLĂDEASA« INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚUNII ÎN B.-HUEDIN
 își va ținea

Adunarea generală ordinară a X-a

în 17 Martie st. n. a. c., la 10 oare a. m., în localitățile institutului.

Obiectele adunării vor fi:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Designarea alor 2 notari ad hoc și alor 3 verificatori, cari vor servi și ca membrii scrutători.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de reviziune asupra bilanțului și împărțirii profitului curat al anului 1905 de gestiune.
4. Stabilirea paușalului de călătorie pro 1906.
5. Intregirea direcțiunii prin alegerea unui membru.

6. Eventuale propuneri intrate în cadrul statutelor.
 7. Inchiderea adunării prin președinte.
- La această adunare se invită d-nii acționari făcându-se atenți la dispozițiile §§. 19 și 20 din statute.
- Pentru primirea acțiilor și edarea documentelor despre depunere în acest an sunt rugate institutele »Patria«, »Albina«, »Silvania«, »Economul«, »Coroana«.

Din ședința direcțiunii institutului de credit și economii »Vlădeasa«, ținută în 5 Februarie 1906.

Ioan Pop m. p.,
președinte.

Iuliu Poruțiu m. p.,
director executiv.

Contul Bilanț pro 1905.

Active.					Pasive.				
	Cor.	fil.	Cor.	fil.		Cor.	fil.	Cor.	fil.
1 Cassa în număr			15768	21	1 Capital social			120000	
2 Escompt de cambii	179121	—			2 Fond de rezervă	31869	11		
3 Cambii cu acoperire hipotecară	250246	—	429367	—	3 » special de rezervă	4745	28		
4 Imprumuturi pe obligațiuni intabulate	257856	—			4 » de penziuni	11441	16		
5 » » cu caventați	124353	—	382209	—	5 Fondul scopurilor filantropice	1160	45	49216	—
6 Credite de cont-curent			23052	35	6 Depuneri spre fructificare			698218	06
7 Casa institutului	15759	—			7 Dividende neridicate			387	16
Amortizare conf. decis. adun. gen. a VI-a	1000	—	14759	—	8 Taxe de înscriere			916	—
8 Realități de vânzare			3244	47	9 Interese tranzitoare			7059	71
9 Spese restituibile			922	51	10 Interese de capital social neridicate			639	48
10 Mobilar	755	97	680	30	11 Diversi creditorii			3383	32
10% amortizare	75	67	30095	40	12 Profit curat			20278	51
11 Diversi debitori									
			900098	24				900098	24

Contul Profit și Perdere pro 1905.

Erogate.					Intrate.				
	Cor.	fil.	Cor.	fil.		Cor.	fil.	Cor.	fil.
I. Salare și bani de cuartir			7481	32	I. Profit curat de interese			29910	74
II. Spese:					II. Chirie și arânzi			920	—
de birou, imprimate, registre, porto, diverse			4876	10	III. Proviziuni diverse			7288	78
III. Dare			4407	92					
IV. Amortizațiuni									
din prețul casei institutului	1000	—							
10% din mobilar	75	67	1075	67					
V. Profit curat			20278	51					
			38119	52				38119	52

B.-Huedin — B.-Hunyad, 31 Decemvrie 1905.

Iuliu Poruțiu m. p.,
director executiv.

Constantin Căciulă m. p.,
comptabil.

Mihailu Mărincaș m. p.,
cassar.

Membrii în direcțiune:

Ioan Pop m. p.,
președinte.

Iuliu Poruțiu m. p.,

Stefan Pop m. p.

Luca Lung m. p.

Ioan Gall m. p.

Conturile de mai sus examinându-le le-am aflat în conformitate cu registrele de comptabilitate și ezacte.

Membrii comitetului de reviziune:

B. S. Podoabă m. p., Dr. Simion Tămaș m. p., Simion Mărincaș m. p., Florian Petran m. p., George Farago m. p.,
președinte.

Tigporafia »Carmen« Petru P. Barițiu, Cluj — Kolozsvár.

Barițiu P. Petru